

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Annales Ecclesiastici

Incipiens ab Anno Domini D.XVIII. perducitur vsque ad Annum D.XC.
nempe ab Anno primo Iustini Senioris, vsque ad quintum Mauritij Augusti.
Complectitur annos LXXIII.

Baronio, Cesare

Coloniæ Agrippinæ, 1624

Iesv Christi Annus 530. Felicis Pap. Annus 5. Ivstiniani Imp. 4. Athalarici
Reg. 5.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14926

epitola ad totum episcopatu alexandriam, prout ostendimus in Notis ad Romanum Martyrologium, & superius tomo quinto, cum ram in infestissime impostura conuictam penitus confutauimus. Eant proca la Fideiura cona, qui in Ecclesiam non habentem maculam, neque rugam eiusmodi conantur inferre quilibet: longaeque longius erulent in Catholico orbe, qui quae corruere videntur, mendacis fossilitate nituntur: nam super ipsorum fundamentum firmamque petram struenda est semper manens, nunquam casura sine ra fides.

Hoc eodem anno Hildericus Rex Vuandalorum in Africa Gilimerem fratre confobino conuictus in vincula, regno spoliatus, cum iam annos septem in eo expleflet. Res autem quomodo se habuerit, a Procopio sic accipit: Erat (inquit) in Genesio generi quidam Gilimer Genesii generi nati filius atate proaucto post Hildericum, cuius rei gratia successurum post eum sperabatur: hic & res militaria peritissimus, & regnum graui, tam pecunia, vique: rebus alia aliena in modum premississimus. Qui quoniam fratre successurum, quandoque videtur, dilationem tenet: ac non iam minime tolerauit, quin viuente adhuc Hilderico, honore interpositus, fallaque imperij sese iurpare, illum vt ignauum & inertem a quod Vuandalos accusare, preterea ob eius imperitiam ad Afrin imperatum dicitur capiti, insuper calu minus euerat. quod Vuandalos simul cum tota ditione Iustiniano prodere vellent, nec aliud legationem Byzantium missum voluisse. Que omnia Vuandalos videntes, eam Regem constituerunt: Hildericum post annos septem cum Amare & eius fratre Euagene custodie tradunt. Vbi vero Iustinianus iam saluo Imperator hoc audiuit, legatos in Africanam ad Gilimerem mittens, hoc scripsit:

Impie facti, minimeque dignum Genesio postulant, quod Hildericum legitimum Regem in custodia tenes, cum breui post tempore tibi licet ex lege omnino succedere: nunc vero vt modicum praesens tempus iura prodis, & regni nomen in tyrannidem conuertis. Non igitur hominem, sine dote vult, regni saltem imaginem habere: atque tantum quod Regem dicitur, & aut tu Genesio in indation circa regni successionem expulsi, vt quod nunc inuise possides, ex aqua retineas. Hoc si non omnino duxeris, & res tibi saluam, & mostra simul amicitia prouenerit. Hac itaque summa epistola, Gilimer autem legatos re infesta remittit, statimque Amerem excusat. Hildericum vero & Euagene autem tradidit custodia, insuper ibidem detentatur, vt Byzantium ad Imperatorem fugere mitterentur. Iustinianus vi hoc audiit, alios turcos legatos mittit cum his litteris:

Nos cum te minime nostrum mentis insularum putarem, prius tibi epistolam scripsimus. Quando vero placet tibi regnum hoc pallo habere, tibi habet, quod fortuna ex ipso tribuere. Tu autem Hildericum & Amerem luminariu castum, eiusque fratrem a Imo mitte, solatium habituros quale poterint, qui regno aut diuili sunt priuati. Quod si minime feceris, nos profecto coges, amicitia relicta, facereque, quod cum Genesio eiusque successibus gestimus, solato tenon solum armis petere, sed parua qualipossimus persequi. Hec vero Gilimer excusans hoc modo respondit:

Gilimer Rex Iustiniano Imperatori salutem. Neque ego per vim regnum accepi, neque contra meos, repinquo quicquam iniustum perpetravi. Hildericum enim non a quarentem in famulatu nostrum. Vuandalorum gens magnitudo dicitur: neque tempore & ex lege atati bonex in regnum vocatus. Talem enim quemdam virum bonum regnum expulsiat, qui nec alienas ab rebus persequatur. Tu vero itum Rex, uisage factu ac iniuste aliena curare. Quod autem federa solas nobis bellum inferendo, respondere sum peratus quibus potueris viribus, obtulisti ac solum expulsiat simul & insularum Zozonem, cuius tu iurissor exisisti.

Huius accipiens Iustinianus litteras, si male prius in illum fuerat animatus, tunc in eum multo magis exarsit. Quapropter et viam ante omnia a Persis iudicium bellum, in Africamque transferre: et ac in perfurando ingeniosus, & ad ea, qua deinceps, perficienda nuper. Aderat insuper ex Oriente Belisarius Dux, neque ad hoc bellum questus, sed iam exalto magistratum tempore: nam & cum Persis iudicium (vt supra narratum) facta sunt. Hec autem de litteris & legationibus vltro citroque missis inter Iustinianum & Gilimerem est hoc anno con-

pla esse dicuntur, huiusmodi eodem anno pestiferi potuerunt, sed vltra biennium duae mille legationes temporis infamperunt. Etenim non ante annum septimum quidem Imperatoris fadus cum Petris (vt idem Procopius tradidit) laucum est, neque ante idem septimum imperij tempus bellum Africanum Iustinianus est autpiscatus.

Iam vero quae hoc ipso anno quarto Iustinianus Imperatoris in Oriente conigerunt de bello Persico, aliis barbaris aduersus Persas ab eodem Imperatore conuictis, breuiter ostenduntur. Vique enim ad annum hunc quartum Iustinianus Imperatoris bellum Persicum per Belisarium Ducem feliciter confectum esse, Procopius docet: post haec autem non ita: nam ceuerritate militum inopportuno tempore pugnam appetentibus Romanis exercitus in disortem adductus est, ceuerritate victoria ipsi Persis, sed tunc creuere, vt Persarum exercitus Dux non solum nullum sit confici curis proximo, sed a suo Rege Cabade subire supplicium iussus. Quo etiam tempore (videm Procopius de tradit) Iustinianus Imperator gentes ad mare postas contra Persas excitare conatus est. Hometas videlicet & Athioses, cum quibus foederatae inuit, simulque Blemysos & Nabathos sibi ad hoc ipsum conuallauit, eodem beneficiis demeritis atque de iunctis: eis enim iura Milan frogremit terram dederat incolendam, qui apud Oalis petras loca stitilla habitabant. Sed quod maiore beneficii loco habitum, illud fuit, quod eodem adhuc in idololatria perleerant: ea abolita, reddidit Christianos: nam audi Procopium:

Huiusmodi gentes & Blemysos & Nabathos, cum alias deos, vt Graeci, tum Isum & Osyrum magis colunt, nec minime etiam Priapum. Blemysos etiam humana bestia suis sacrificiis conuenerunt: qui mos barbarus vique ad hoc tempus seruatur, iussu Iustiniani Principis Iustiniani Iulianus est. Naq; igitur gentes Persarum, cuius supra vt ad Romanos transfuge memini, illos non militum Dux, iussu Iustiniani Imperatoris magister & Simpla dilectus, & facit dotes in custodia tenet, statimque illorum Constans epistolam misit. Hec de eorum partio riu Procopius, quibus simul cum Christianis ecclesias & sacerdotibus Iustinianum voluisse esse commune, tradit, atque addidit: Et quod si fuerat sacrorum commercio eorum perpetua fuit auaritia: ex eo oppidum in ea parte, Philas, ex argumento, appellauit. Sed & quae aliae insulper nationes in alius Aegypti partibus adhuc idololatriae ex stentis per eundem Iustinianum Christiana religio imbuere sint, ex eodem auctore alibi narratae accipit:

Habitant inquit in Pentapoli videlicet, duae urbes cognominis: vna apud Aegypti dicitur esse, alia a Boreo absumi tibi nare, quantum robustus vir quatuor diebus consistere possit. Vt ista profecta urbe ad totum ventum versa, incolarum antiquos mores ac studia referentes. Omnes enim adhuc mea atate errabant, capiti religioe multorum deorum. Osim Ammonis & Alexandro hoc adei postea erant, quibus vique ad Iustinianum Imperatoris hostias mactabant indigenae. Erat enim eorum, qui sacru feruebant, ingens turba. Ceterum hic Rex non tam subuictorum corpora tuere satagens, quam animas seruare procurans, hominibus hic communitatis omni diligentia prouidit, non vt impense alia conuigeret sed vt veram religionis opinionem doceret, per singulos famulas Christianos factos, & sanuatos ab obsequio pagana moribus: apud quos templum Dei Genetrius adificauit.

Boreum vbi Meus usque barbari vicina in hoc vique tempore ab excellens tribus liberat: neque vique, ex quo homines esse caperunt, ad illum perueniret publicani & tributi exactores. Prope eam olim Iudei morabantur, vnaque templi, quod in primis venerabatur possessores: qui omnes Christianos Iustinianus Rex efficiunt, templum in ecclesia spelem transformauit. haec Procopius. Quod autem ad Iudaeorum templum in Aegypti spectat, non potuit hoc illud esse, & quod Olymion constat fuisse nominatum: nam illud a Vespasiano demolitum fuit, auctore Iosepho g. Annalium romano. prius dicitur esse: oportuit enim istud ipsum fuisse postea a Iudeis reedificatum. Quod vero in Aegyptio potius quam alibi id sibi concessam Iudei exultarent,

VI. HILDERICUS REX VUANDALORVM CAPTIVVS DETENTVS, a Procopio de bello VVandal. lib. 1.

VII. IUSTINIANVS LITTERAS AD GILIMEREM.

VIII. IUSTINIANVS LITTERAS AD GILIMEREM.

IX. GILIMERIS LITTERAS AD IUSTINIANVM.

X. IUSTINIANVS PARATIBVS IN OLYMPIVM.

b Procop. de bello Persico lib. 1.

XI. STATVS RVM ORIVM TARIUM.

c Procop. de bello Persico lib. 1.

d Procop. de bello Persico lib. 1.

e Procop. de bello Persico lib. 1.

XII. DE BELIVM IN ET NARA TARIUM.

f Procop. de bello Persico lib. 1.

XIII. IDIOLATRIA ADI DEM CHRI STI CONVRKAL.

XIV.

g Ioseph. de bello Iudaeo lib. 7. r. 39.

permo

capitulum. Aqua potanda... ecclesiastici. AHTAL

capitulum. Aqua potanda... ecclesiastici. AHTAL

capitulum. Aqua potanda... ecclesiastici. AHTAL

capitulum. Aqua potanda... ecclesiastici. AHTAL

capitulum. Aqua potanda... ecclesiastici. AHTAL

capitulum. Aqua potanda... ecclesiastici. AHTAL

capitulum. Aqua potanda... ecclesiastici. AHTAL

capitulum. Aqua potanda... ecclesiastici. AHTAL

capitulum. Aqua potanda... ecclesiastici. AHTAL

capitulum. Aqua potanda... ecclesiastici. AHTAL

capitulum. Aqua potanda... ecclesiastici. AHTAL

capitulum. Aqua potanda... ecclesiastici. AHTAL

capitulum. Aqua potanda... ecclesiastici. AHTAL

capitulum. Aqua potanda... ecclesiastici. AHTAL

capitulum. Aqua potanda... ecclesiastici. AHTAL

capitulum. Aqua potanda... ecclesiastici. AHTAL

capitulum. Aqua potanda... ecclesiastici. AHTAL

capitulum. Aqua potanda... ecclesiastici. AHTAL

permodi erant in illis viciis...
XV.
XVI.
XVII.
XVIII.
XIX.
XX.
XXI.
XXII.
XXIII.

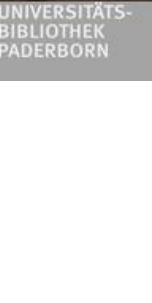
da paratone digna pona affectu. Nihil enim miratus...
XVIII.
XIX.
XX.
XXI.
XXII.
XXIII.

Hoc anno sub idem Consulis Iulianus Imp. ea...
XXIV.
XXV.
XXVI.
XXVII.
XXVIII.
XXIX.
XXX.

Haec postquam in Palestina renuntiata fuissent Patriarcha...
XXIV.
XXV.
XXVI.
XXVII.
XXVIII.
XXIX.
XXX.

permodi erant in illis viciis...
XXXI.
XXXII.
XXXIII.
XXXIV.
XXXV.
XXXVI.
XXXVII.
XXXVIII.
XXXIX.
XL.

permodi erant in illis viciis...
XXXI.
XXXII.
XXXIII.
XXXIV.
XXXV.
XXXVI.
XXXVII.
XXXVIII.
XXXIX.
XL.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

latu separari: Sabas ad ipsam delinuit. Deinde Patriarcham quaeque Epiphanius. Et quod erat apud se clarum & illustre, comitatus. ut si procederet vltimam. Neque enim interitum aut mundum aliquem, sed tanquam vnam ex angulis & cinem superne Hierusalem se iustitiam accipere. Quem postquam adhuc procal procedentem agerent Imperator, ille quoque conuectus ali- quod fauile et quod videtur Anastasius Imperator. Videbat enim quendam coram eius capiti inpositam, elegantem quondam splendore decoratam & vna autem luce omnis generis gratiarum. Vltimo ergo hoc obstruxit, & cathedra iuxta, & sa- crum illud caput venerat ac suauiter est complexus. Deinde cum ab eo accepisset benedictionem, orauit, vt sua quoque conu- cta esset eius particeps.

XXIV. THEODORA INTERPELLATA PRO SOBOLIBUS.

Camea autem assumptis, aliorum, & rogant, vt solueretur vitium eius maritus (erat enim petra sterilis), & vt ex sen- tium posset videre filium, quod quidem illa plura faciebat, quam ipsam Imperatorem. Ille autem alibi tacens, solum illi prece- dit, vt si filius & Sabas esset eius potentia, illa vero rursus in- stabat, petens proceribitum procreationem. Illa autem perhibebat, easdem vt pro precibus, & aperire praesertim, vt ex eius potest, vt ipsa se iustitiam suam, & illa illa admodum diffide, sed vsum illi conuenienter aduersus omnes moderatior, honestissime & phi- losophia magnam dicebat ratione. Hoc autem facile per se illud.

XXV. THEODORA INTERPELLATA PRO SOBOLIBUS.

Deinde cum qui in precibus incederet, & maxime quicumque solent vtriusque gratiam cupiderit, etiam si sine vultu & nihil in se habuerit, tunc commouentur, quod precibus recusat se- re, & quod Imperatorem moturi molestia affuerit: ille agere se- re, quod iam aperte prolati: Sicut, dicitur, & beati. Non enim Deus sine aliquo fructum ex ea edere, ne ipsa quoque, quae Senari dogmata, & deterrere quoniam prius sub Anastasio iudicium con- ferrent Dei Ecclesiam, huius infamia forsque proderet, quod in illa Theodora occultabat in corde, nempe ipsam additam haeresei Severianae, ob id quod hanc concessit a Deo, vt sobolem pareret, quam eodem modo infecerit. Ita plane se rem habuisse, euentu postea declarant, Pergit vero Cyrillus:

XXVI. THEODORA INTERPELLATA PRO SOBOLIBUS.

Imperator autem Iustinianus in Saulion tantum ostendit pietatem & reuerentiam, vt cum eum conuocasset, non solum remiserit iram, quam alio tempore aduersus Christianos, qui tunc in Palestina, sed etiam Samaritanos plane expulserit & ciuitate, & eorum synagogas dempe prohibuit, & de ipsi hanc legem tulit, ne essent alter alterius heredes, ne per successiones terram aperirentur & emphiteutiae: Quoniam vt inter- ficerentur quosque eorum auctores fuisse sollicitum. Quam- obrem timore affectu desinunt, qui erat ipse quoque vni ex Sa- maritanis, cum huiusmodi diuina quoque conuocante, sup- plices, a Sabas conuocanda, vt ab ipso in apostolum acciperet, & tam- piam imperatorem precationem, sed hoc quidem postea.

XXVII. THEODORA INTERPELLATA PRO SOBOLIBUS.

Imperator autem cum talem sanctae legem aduersus Sama- ritanos, & sic ea propter quae vni, Saulio esse gratificatus, non inuicem sicut prosumptum & alacrem animum: sed se extre- mum damnosum atque excoimadatum, si non eum rogationibus & blanditiis afficeret beneficiis, & sicut abundantiam ostenderet sua erga eum meminerit. Cum eo certe affatus colloquens, & eum honorant sicut prius a Nestorio, vehementer instabat vt ali- quod pecunia vel aliquid subiectum monachi constitueret. Ille autem: V elligatum quidem inquit, & pecunia quatuor sari est ad v- sum necessarium ille nobis prouiderit, qui papulum non obediendum copiose aliquando alim in deserto a, & aquam eduxit de petra. & qui non solum necessaria, sed etiam saepe quae reuelant, sup- pediat, Tibi autem, Imperator sitant esse cura, vt non grati- ficentur, ad nos alio quoque non parum & non conuenientia oca- siones: per quas poterit in nostram exercere liberitatem.

XXVIII. THEODORA INTERPELLATA PRO SOBOLIBUS.

Nam & Palestinam, qui male sunt affecti a Samaritanis, & quorum magna quondam praedia iuxta ab eis, multa vero ad- dita & diuina stupa, & mancipia patris a & greges, frum- entumque & alio fructuum videtur exari ante oculos, & nunc non habent, vnde sibi vltimum quantum conuenienter suppliciter petant a signum ad tempus monumentum, vt se parum viderent atque respiciant, & rursus possint iustitiam seruare solvendo numeribus. Et qui ad aliorum vnum solum solum vni vni in sanctam ciuitatem ipsi tunc opus habent, vt se parum viderent a labore iu- uent, & maxime qui eorum abrogando in mortuum incidit,

postulanti ne essent capri curati onem. Quoniam quod a Patriarcha illa primo capiti est adificari Deiparae Virginis tem- plum, multum adhibuit, nec sicut instruitum est ornamentis. Et qua mensura struenda monasteria, cum nullum in propinquitate habeant presidium, in quod se recipiant, nullo negotio capi possunt ab inimicis, & prima occasione venit possessum in manu hostium.

Ante omnia autem Argy, Nestory, & Origenis dogma per- tinentia Ecclesiae, ne sicut ea pura sui tranquillitate: & idcirco a sua potentia magnam adhibendum est studium, vt omnibus vi- ribus ea tollat de medio, & tantum malum proci expellat. Haec si fecerit, bonum sicut conuictus, & in Deo consilium fore, vt mox il- lus sequatur remoueratio, Romaeque vniuersa, & Carthago, & quicumque amicum, qui antea imperatorem, conuertitur ror- fuis partibus impertit. Et sicut hae quidem pie & in commune vtiliter beati Sabae petitiones apud Iustinianum, & inferius fandi- cit anctor: Sed cum huiusmodi sit oratio, vni mihi in non- tem huiusmodi constantia, & animi generis sita, quod nulla eum temporis necessitas cogent ad hanc aliam affertur adulationem, aut se aliqua in genere similes (quod quidem a facili obferant) peti se vni boni, & est salta admodum diffide, sed vsum illi conuenienter aduersus omnes moderatior, honestissime & phi- losophia magnam dicebat ratione. Hoc autem facile per se illud.

Nam cum in eum petitionibus occupat esse Imperator simul cum Triboniano Quasere circa tam, quae vocabatur Magnanitas, & in consensum non addidisset, nec in pe Sabas, cum iam ve- nisset hora tertius, relictis Imperatore, Deo se vni redderet pre- cibus solis, vacans sacri diuini David psalms. Cum Hieronimus vno vno se disceptat ad eum accepisset, & dixisset Quod hoc sibi vult, Pater? Cum Imperator tantum adhibet iudicium, & vt suis im- plet petitiones, vehementer laborat: tu o tibi, nunc agi ali- bi? Ille admodum ingenue respondens: Non est hoc alienum, inquit, sed sili. Nam & ipse facit quod ei comenti, & nos omni- no ad quod dicitur. hanc habet Cyrillus: quae postea ve- quuntur, nos suo loco reddimus. Prioribus autem idem auctor illa coniungit, rati- e obiectio satisfactio- nis, eum vt liceat a magno Sabas ille postea, omittit ceteris, propostis sicut beates ad Imperatorem danda: ait n.

Operis precium est autem quere, cur praeter ipsa illa hae- sionem, Argy, Nestory solum meminit & Origenis. Fortasse enim quibusdam simplicioribus videtur, eorum assensum, quod illos hanc solum meminit. Quoniam ergo de causa hanc memi- nit? Quod alio quidem haeres non valde vna verabant Ecclesiam: sed autem Ariana cum Gortio occupasset & Van- dalos & Gopdas, & apprehendisset tatum sere Occidentem, & omnia sere ex quo postea repleri exiit, in Oriente enim vltimo in praesentem annum Ariani tuto consistebat, illi cum Athalarico I alie Rege & Hilderico Viandorum in Africa Principe genitis fuderis legibus, Nestory vero (pergit auctor) & Origenis hae sibi moris multum monachi labo- rabant: & timendus erat, ne alio attraherent ad malorum so- cietatem. Nam cum quid eorum super conuocasset monachi sibi ex- titum, vni sunt quidem tenere dogmata Theodorici Nopsaestini ror- fuis autem Origenis dogmata defendebat Leontho, qui erat ipse quoque monachum genere Byzantium, vni ex illi, qui cum Neono inuictis fuerunt nouum Lau: qui postquam cognouit magnum Sabas a suorum statim expulsi conuocato. Sed de eorum de Euseychianis habuit mentionem, quod huiusmodi Iustinio Impero grauissime exagrat iuebant. Verum ad certam licet narrationem rediens Cyrillus, ita subiungit: Sed neque (inquit) reuertendum est ad seriem narrationis.

Cum dicitur Sabas propostis tales apud Imperatorem petiti- nes: ille permittit a iudicium fieri gratificari Sancto, statim scri- bebatur Imperatori de cetero in similes partem mitteretur: omnia faciebat, ne hae differerent, & in longum protractarentur, ne eorum quae sicut, sicut tam pulcherrimum beneficium eorum de- terret splendorem hae quae Imperator. Quis autem, qui frigidum solum aquae calidem duxisset in nomine suo, pollicetur illi se daturu- quantulum b. non desinat remouere & referre gratiam, neque primarium solum produci in longum: sed vt magnum pollicetur est Sabas, sicut Imperator per Praesidei pronuntiationem im- pletur, quae sicut pollicetur, & Africa vniuersa & Roma eius ac- cesserit imperio: & qui erat in vni, tyranice, Virginitate, & Gilmer Carthago, cui per liberos ieros & praefectus Capitanus,

XXIX. QUAE PETITAE ET POLICEAE SABAS IN THEODORA.

XXX.

XXXI. ARTHANORUM, ET ORIGENIS HAERESIS VIGILANS.

ORIGENIS HAERESIS A SABAS.

XXXII.

THEODORA INTERPELLATA PRO SOBOLIBUS.

... quaeque Epiphanius. Et quod erat apud se clarum & illustre, comitatus. ut si procederet vltimam. Neque enim interitum aut mundum aliquem, sed tanquam vnam ex angulis & cinem superne Hierusalem se iustitiam accipere. Quem postquam adhuc procal procedentem agerent Imperator, ille quoque conuectus ali- quod fauile et quod videtur Anastasius Imperator. Videbat enim quendam coram eius capiti inpositam, elegantem quondam splendore decoratam & vna autem luce omnis generis gratiarum. Vltimo ergo hoc obstruxit, & cathedra iuxta, & sa- crum illud caput venerat ac suauiter est complexus. Deinde cum ab eo accepisset benedictionem, orauit, vt sua quoque conu- cta esset eius particeps.

XXXIII. Imperator ergo tanto studio affectu huius viri petitione...

XXXIV. De his freemodis Procopius Casariensis quinto libro de...

XXXV. Cum haec ego constitutione in diano Sabas ab Imperatore...

XXXVI. Hierosolymum templum Dei genitrici Iustinianus Imperator...

XXXVII. In via, qua ad templum iur. flant hostia virgineque duo: vno...

& longitudinem. Non sufficiens illi Regis mandato & operi...

Huius autem structura saxa hoc quidem... illa vero magnitudine...

Templo vndique operat columnis, quarum & formatem...

In primis autem excellentes duae columnae flant ante fores...

In via, qua ad templum iur. flant hostia virgineque duo: vno...

XXXVII. Defant aliqua ex...

XXXVIII. NOVA LAPIDICINA AD INVENTA.

XXXIX.

XL. ALIA ADIFICIA IVSTINIANI HEROSOLYMISTE IN ALIIS LOCIS ERGTA. * 860.

ne de Republica benevolentia, diu aliquis putare ut mox. An. h. eo
Calliodorus Indictione duodecima, quando (vt dictum
est) Praetorium Praefecturam eo consecutus anno Domini
ni quingentesimo trigesimo quarto: post quod tempus
Amalathas ipsa delit & Athalacicus de medio sublat-
us est. Quo pariter anno scribens ad Senatorem eandem
de sua praefectura epistolam Calliodorus Theodoricum
Francorum Regem inuadere res Gothorum partem
morbo iam viam finem tradidit his verbis a:

Franci enim tot barbarorum victorias praepotentes, quam
ingenti expeditione turbati sunt? Laesisti meruerunt cum no-
stris inuicem, qui praecipua saluissis praedia semper gen-
tibus intulerunt. Sed quamuis superbia natio declinauerit consi-
derum, ut ait tam proprii Regis nequitas interitum. Nihil Theo-
doricum de his praeterit nonne gloriam, in triumphum Prae-
dicationis nostrorum languoris potius signum speratum occidit, or-
dinatus credo diuina, ne non aut agnum bella polluerent, aut
intra productum exercitum vindictam aliquam non haberet.
haec cum scribit Calliodorus (vt diximus) anno Domini
quingentesimo trigesimo quarto, iam plane docet ante
illud tempus Theodoricum obitum contigisse. Ex quibus
eundem redarguit Sigibertum, qui eius obitum re fert
anno Domini quingentesimo trigesimo septimo: & eos
pariter errare conuincit, qui eundem Theodoricum an-
nos viginti duos, vel tres regnasse tradunt, quem his
temporibus Athalacii Regis Italiae morbo defunctum
liquet. In primis vero mendacis redarguit Sigibertum,
dum ait, Theodoricum Regem Francorum ditione Go-
thorum in Gallia esse positum: non enim hoc tempore
id accidit, neque ea praeterea occasione, sed a Theodato
Gothorum Rege id factum testatur Procopius: cum vi-
diderit et Francos contra Graecos incitaret, quae in Gal-
lia possidebat, Francis cessitum aliquot & Wisigothi,
qui in Hispania regnabant sub Amalacico Rege, aliam
partem provinciae possiderent in Gallia Narbonensi. O-
mnino ita Procopius a.

At quod accidit, dum Theodoricus in eiusmodi mili-
tationibus expeditionibus esset, & res Gothorum in Gallia
perirent, memoria quidem dignum (quod & in vi-
na Gallia vulgata fuisse, tradit Gregorius Turonensis.)
nos hic describendum potius: petinet enim ad eius-
dem Regis virtutem in sacris vicis, & ad Del-
gloriam ex miraculis sanctissimi martyris Iuliani nati:
Et quia nullum latere credo aliquid de hostilitate Theodoricus Re-
gis informatibus Significandi, quae in Arverno posito contige-
rit: propter virtutem laudem beati martyris Iuliani id diligen-
tius exponendum, quo factus fides illius adhibeatur.

igitur cum ob dilectionem Arvernorum (quam ciuitatem
iam diu ante cessisse Gothi, superiori tomo dictum est)
rex antedictum Theodoricum iustitiam, & Angredens terminum,
negationis causa subiret: pars aliqua exercitus separata ad Bri-
tanniam vicum insula prorupit, saepe vulgante, quod in his-
toria ejus inuolam cum multis ibi factis adunati. Cumque perue-
nissent ad locum, inueniunt multitudinem promissis fessis, obse-
ruant in templo ipso cum proprio saculatis residere. Cum-
que intrare non possent: vni officium ceu sur in altari sancto
suis haurire ut cum ingrediatur: quia qui non intrat per ianuam,
huius lateris est. Dehinc referat adu illius valis, exercitum intro-
miserit, & illi direpta caecilia pauperum supplicetura cum multitudine
dilectis, in quibus, populum, qui intra erat, eductum, & ad di-
uersum band prouit a vno. Quia cum ad Regem delata fuisset,
comprehensos ex his aliquos diuersis modis condemnauerit. E-
gredi vero illi, qui irrupta ade, caput fuit huius seculi, igne de
caelo dilapsi consumptus interire. Super quem cum multi acerrimum
lapsum congregassent, a tonitruo & conuulsione detectus,
terrena carnis sepultura. Qui vero de constantibus latentes Re-
gem in patriam suam regressi correpti a demone, diuersis exitibus
viam vitam exuliter fuerunt. Haec audiens Rex, omnia quae
exiit de sancto subdita reddidit: praecipere enim, ne a septimo a
hisca milario qui vni qui inferret, haec Gregorius, qui de
eodem agit e in historia rerum Francorum: & narratis
haec subdit f:

Tunc Significandi cum Rege praepotens cum amica familia sua
in Arvernorum regem ex Regi in suam migravit: vbi dum multo

rum rei iniuste competere, villam quamdam, quam gloriose me-
morat Tetradius Episcopus Bituricensis basilica sancti Iuliani rati-
querat, sub specie obumbrata commutationis auidius peruasit: sed
mense tertio postquam ingressus est, correptus est febre, & sine
sensu effectus declinavit caput in lectulum. Cuius vxor dum de
hoc exitu mensa penderet, a quodam sacerdote commonita est, vt
eum si videre vellet incolumem auferret e villa. At illa haec audi-
ens praeparatis carrucis, compositoque plastro quo eam eulberet,
mox vt pradium sunt egressi, protinus diuina sunt pariter gratia
munerati: nam isse sospitatem, & illa meruit ex huius incolumi-
tate letitiam. Ferunt etiam in oratorio praedicti illius S. Iulianum
martyrem, cum Tetradio Episcopo colloquentem cuidam religio-
sorenelatum fuisse, promittentem se Episcopo, villam quam pro
anima sua remedia sibi reliquerat, recepturum. Sed quod
Theodoricum his temporibus Athalacii defunctum
diximus: quae obitum eius subsecuta sint, videamus.

Haec autem ex hac vita sublati eius filius Theodo-
bertus successit, de quo haec idem Gregorius in Nicetio
g: Cum Theodoricus decedente, Theodobertus filius eius regnum
ambisset, ac multa inique exerceret, & ab eodem plerumque
corripitur S. Nicetio Episcopo Treuerensi, quod vel ipse
perpetraret, vel perpetrante non argueret: aduentus dies Domi-
nicus, & ecce Rex cum his, qui ab hoc sacerdote commonitioni ab-
esse iussi fuerant, ecclesiam est ingressus. Lectus igitur lectionibus,
quas canon sancti antiquus, oblati muneribus super altare Dei,
aut sacerdos: non hic hodie Misarum solemniam consummabuntur:
nisi communiione priuati, prius abcedant. Haec rege reniten-
te, subito exclamat vni de populo arreptus a demone puer iu-
uenis, capite valida inter supplicia tortura sua & Sancti vir-
tutes & Regis crimina confiteri: dicebatque Episcopum castum,
Regem adulterum, hunc timore Christi humilem, illum gloria
regni superbum, illum sacrorum impollutum a Deo in postremum
preferendum, hunc ab auctore secleri sui velociter eliden-
dam.

Cumque Rex timore concussus pereret, vt hic emergentius
ab ecclesia exiret, dixit Episcopo: Prius illi qui secuti sunt, id
est, incesti, homicida, adulteri ab hac Ecclesia extrudantur, &
hunc Deus silere iubebit. Et Rex statim inquit omnes hos, qui sa-
cerdotis sententia damnati fuerant, egressi ab Ecclesia. Quibus
expulsi, iussit sacerdos damnationem foras extrahi: sed cum, ap-
prehensa columna, & euelli a decem viris non possit: Sanctus Dei
sub vestimento suo, propter iactantiam euitandam scilicet, fa-
ciens crucem contra demonem, relaxari precepit. Qui protinus
corrumpens cum his, qui eum trahere nitentur, post paululum
sanus erectus est. Deinde post acta solemnia requisitus, monuam
reperiri potuit, nec vilius sciat vnde venerit, vel quo abierit:
conspicitur tamen a pluribus, eum a Deo missum, qui Regis,
sacerdotis que operam non taceret. Vnde factum, vt sacerdote orante,
Rex mitior fieret. haec Gregorius: quae autem subdit de
excommunicato Clothario Rege, suo loco inferius di-
cturis umus.

Quod vero ad eundem Theodobertum pertinet:
cenfura Nicetii correctam & emendatam, meliori frugi
reddatum, idem Gregorius alibi testatur h: Ille in regno
suum magnum se omni bonitate praecipuum reddidit: erat e-
nim regnum cum iustitia gerens, sacerdotes venerans, ecclesias
honorans, pauperes eleuans, & multa multa beneficia pia ac
dilectissima accommodans voluntate: omne tributum, quod in
fisco suo ab ecclesia in Arverno suo debebatur clementer indul-
sit. haec ibi. Laudatur ab eodem Theodobertus, quod
pie religioseque inuiciter loca Sanctorum: cum recitat
quid mire acciderit ex eo qui a Rege compullus est iura-
re supra tumulum sancti Maximi Episcopi Treuerensis?
Commendatur praeterea ab eodem auctore & clementia
ipsum Theodoberti erga sanctum Agertum Viridunen-
sem Episcopum dire vexatum a Theodoricus eius pa-
rente.

Accidit insuper, vt defuncto patre, cum hoc tempore
in eius regnum successisset, legationem misit ad In-
dianum Imperatorem, sanctus est eo munere Manzulus
vir illustis: qui cum Patras in Achaia aduectus esset,
vsque ad interitum morbo calculi laborans, quomodo
ope sancti Andreae Apostoli curatus sit, idem Grego-
rius alibi narrat: idemq; m tradit patrem suum Aruer-

roc. l. h. a. cap. 14.
LII.
OCCUPA-
TOR VIL-
LE ECCLE-
SIAE IN
DISCRIMEN
ADDOCE-
TYR.

* Colpitate.

LII.
THEODO-
BERTVS
REX PATRI
SUCCESSIT.
g. Greg. in
Vita S. Ni-
cetii Episc-
opi Treuer.

LIII.
PARET
TANDEM
REX SA-
CERDOTI.

LIV.
h. Greg. de
gest. Fran-
c. lib. 5. c. 34.
Theodo-
BERTVS
REX MEL-
IOR RED-
DITVS.
i. Greg. de
Glor. confes-
s. c. 53.
h. Greg. de
gest. Fran-
c. lib. 3. c. 34.

LV.
i. Greg. de
Glor. mari-
li. c. 31.
m. Ead. li. c.
54.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

menfem quem obfidem aliquando cum illis datum eide-
dem Regi Theodoberto, quando virtutem reliquarum
Sanctorum contigit experiri. Sed de Theodoberto
factis.

IESU CHRISTI

Annus 531.

BONIFACII PAP. IUSTINIANI IMP. S.
ANNUS 2. ATHALARICI REG. 6.

I.
ROMANA
BY MONTI
SIBI BONI-
FACIO.

ANNO Redemptoris quingentesimo trigefimo-
primus vacans consiliis ordinariis, post Conful-
tatum precedendum Confulum Lampadii atque Ore-
ftis infcribitur: quo Romæ à Bonifacio Papa Synodus
colleeta est, de qua hæc breviter Anastasius. Hæc congrega-
uit Synodum in basilica beati Petri Apostoli, & fecit constitu-
tum, ut si quis successorem ordinaret: quo confensum cum ebrogra-
phis sacerdotum & intercedendo ante confessionem beati Petri à
populo diaconum Vigiliam constituerent. Successorem videlicet.
Quod enim (ut Iuperius scribitur) Gothorum
Reges Italie dominantes impie sibi vendicaverunt Roma-
ni Pontificis electionem: ex eiusmodi præsumptam &
vi usurpatam licentiam: ut Gothorum manibus Romana
Ecclesia extorqueret, hoc prætextu visus est Bonifacium
noctam hanc & à prædecefforibus hædenus ingentem
viam aggredi: nempe ut successorem de legens Pontifex,
nullum relinqueret locum vacantis sedis: quod quidem
I cet spem in iustitiam aliquam præfereret, postea tamen
ab omnibus est improbatum atque rescissum. Nam sub-
dit de his idem Anastasius:

II.
Eodem tempore facta iterum Synodo, hoc constituerunt sa-
cerdotes omnes propter reverentiam sanctæ sedis, & quia con-
tra canones hoc fuerat factum, & quia culpa eorum respicienda,
ut successorem sibi constitueret: ipse Bonifacium Papa regem se con-
fessus est manifestatis, quod diaconum Vigiliam sui subscrip-
tione ebrographis ante confessionem beati Petri successorem con-
stitueret: & ipsum constitutionem in præsentia omnium sacerdo-
rum & cleri & Senatû in medio constitit. hædenus de his
Anastasius, Malactas vero ea ex parte etimè videri po-
terat Gothi Bonifacium incurrisse: quod contra Regis
voluntatem, ad quem electionem Romani Pontificis
spectare Theodotus statuerat, à Bonifacio fuisset in ius-
tus successores. Sed nec placuerunt illa clero, neque Ro-
mano populo.

III.
QUID IN
VIGILIUM
OBSERVUM
I. Epist. Sil-
tior. ad Vi-
gilium
109. l.
C. 6. l.

Certum quidem est eiusmodi conatum probo
esse datum ambobus, in primis vero ipsi Vigilio, quod
id curasset. Scimus enim Silerium Papam in decreto an-
athematis in Vigiliam hæc ita exprobrasse: Quia con-
tra iura canonica, temporibus sanctæ memorie Bonifacii Papa,
ipso vivente, designari conabaris, nisi tibi amplius Genar-
obiasse iustitia: tunc providentia pastoralis ac Pontificali au-
ditate tua excoandam delicta aut austeritiam deturbari. Sed
dum parum vultus in se neglectum est, insanabile accrevit
postema. Et hæc in Vigiliam delectum à Bonifacio
successore Silerius. Postea retum gestarum Bonifacii
Pape non tantum hæc de eligendo successore, iplo vi-
vente, & ab iplo delecta fuerit: sed & ea etiam postea, quæ
ab iplo post mortem Dioscori, eum damnando, anathe-
matique subdicendo, gesta fuerunt. In ipsum enim Bo-
nifacium illa perorata ab Agapeto Pontifice, testatur Ana-
stasius Bibliothecarius: Hic, Agapetus videlicet, in ortu
Episcoporum sui libellum anatematatum, quos insidia delo extor-
serat Bonifacium presbytero & Episcopi contra canones & con-
tra Dioscorum, in medio Ecclesie, congregati omnibus, incendio
consumpsit, & ab ipsius totam Ecclesiam ab omni perfidiorum
hæc libi.

IV.
Sicut videtur non solum, quæ per Bonifacium acta
sunt in decernendo successore, ab iplo primum, deinde
à successoribus esse damnata, sed etiam quod in Dio-

IV.
Sicut videtur non solum, quæ per Bonifacium acta
sunt in decernendo successore, ab iplo primum, deinde
à successoribus esse damnata, sed etiam quod in Dio-

corum veluti simoniacum idem damnando eundem
post mortem egisset. Ob causam quidem pecuniariam
damnatum Dioscorum à Bonifacio, ex Iustiniano dixi-
tus: cuius in epistola inscripta ad Iohannem Papam, sed
ad Vigilium data, hæc sunt verba: Super hoc autem omnia
qui ignotata, quæ nostris temporibus in Ecclesia antiquior
Roma contra Dioscorum acta sunt? qui cum nihil in fidem pec-
casset, tamen solum propter Ecclesiasticum ordinem, post mortem
ab eadem Ecclesia non ana anathematizatus est. Siquirit nihil
in fidem peccantis Episcopi, propter solum Ecclesiasticum ordinem
& propter causam pecuniariam anatematizatus & post mortem sub-
icitur: quanto magis Theodoros, &c. hæc quo ad causam
Dioscori, quem Agapetus iniusta sententia condamnatum
aboluit.

Quod vero spectat ad successoris electionem, intel-
ligis, puto, lector, ex his, quæ dicta sunt, quantum exhor-
tuerint Romani omnes, in primis vero iidem ipsi Roma-
ni Pontifices, ut aliquis sibi vires quous digno prætex-
tu Pontifex deligeret successorem eum eadem ipsa, qui ea
stant Bonifacii fuerit compulsi refunderent in poste-
riori Synodo, quæ in priori, sua mente iniusta sibi ipsa ratio-
nem, facere decreverunt. At licet eadem castata ab iplo sub-
audere penitus & reddita profus nulla fuissent, in ipsa ta-
men perperam gesta Silerius & successores Romani
Pontifices declarantur.

Verum emsi videri potuissent itæ de eligendo suce-
ssore commissa à Bonifacio, ab eodem expiata: tamen cito
Deus, ad aliorum exemplum eum ex hac vita subtraxit.
Hæc tamen anno die decimaseptima mensis Octobris,
post dictum Consulatam Lampadii ipsum ex hac vita
migrasse, Bibliothecarius habet: quod & (ut dicemus)
alia vetera monumenta testantur, quibus innotefer, iam
eodem anno post Consulatam Lampadii & Orestis iam
eius successorem sedere cepisse Iohannem cognomen
Mercurium: sic legitur dicta die mortuus est Bonifacius,
cum sedisset annum unum & dies duos; licet Biblio-
thecarius annos duos dies sedet tribus & dies viginti: ve-
rum cum ipsum hoc anno post Consulatam Lampadii
defunctum dicat, atque sepultum decima septima mensis
Octobris, nonnulli annum unum & dies duos vixisse
Pontificem oportuit, cum creatas habeatur anno supse-
riori decima quinta die Octob.

Antequam vero de eius vacatione sedis & electione
successoris agamus: quæ de reliquis rebus gestis Bonifa-
cii & antiquioribus memoris Ado describit, hic referam-
us: Non multo post (inquit) ab apparitione videlicet facta
sancti Michaelis in monte Gargano, sub Gelasio Papa:
venerabili etiam Bonifacium Pontifex ecclesiam sancti Michaelis
archangelus nomine constructam dicunt in summitate Cirvi, cri-
pratum miro opere altissima porticam: unde & idem locum in
summitate sua continens delectam. Inter nubes situs vocatur.
hæc Ado: qui cum ea Bonifacio ipsi tribuit, qui primus
post Gelasium vixit, nihil est, ut alicui aliæ Romani
Pontificis eius nominis tribui possint, nisi huc fecin-
do eius nominis Bonifacio. Quod autem ad ipsam lo-
cum pertinet, super quem erectam fuisse ecclesiam san-
cti Michaelis affirmat: nullum alium nisi scopulum
curvum illam, super quem olim Hadriani moles erecta est
traps Tiberim apud Circum Domitii, fuisse, diximus in
Notis ad Romanum Martyrologium.

De Bonifacio tursus hæc in Anastasio leguntur: Eodem
tempore venit relatio ab Afris Episcopo de constitutione, ut cū consi-
lis facta Apostolici omnia Carthaginensis Episcopi facta. præ-
ter ea his temporibus Carthaginiensis Ecclesia Reparatus
Episcopus, de quo etiam infra dicendum sumus. Ad postre-
mum vero idem ait, vacante sedem Bonifacii in eius duos
& dies quindecim. Verum cum ex dicto numero mensis
atque dierum dicendum esse successorem Bonifacii Ioh-
annem creatum esse sequenti anno ipsi Kalendis Ianua-
rii post Latipadii & Orestis Consulatum secundo, erro-
ris patens auctor arguitur, cum constet hoc anno post
dictorum Consulatum Iohannem cognomen Mer-
curium creatum esse Pontificem. In Titulo enim Eudoxii,
quæ est

V.
HIS AB-
SYRDM
VT ROM.
PONT. SIBI
DELICAT
VIGILIO-
REM.

VI.
BONIFACII
PAP. 2. OB-
ITE.

VII.

Martyr.
Rom die 1.
May 4.
VIII.

Ecclesiastici.

populandum: ut quæ
de deo nobilitate
Amalricum Theo-
habeti Obodono
Hoc eodem anno
malice Regis, & de
tam successores
tanum, dictum in
Tolano. De hoc
ipsum ream tem-
pnam assertionem &
fieri, ipsum habent
malice Regis, & de
niam eiusdem Reg-
Regis, quem dece-
rimo viginti
manare possit em-
nem ipsam sibi ipse
qui dicere aliquis
in Chivonio God-
xiv. anno Iustiniani
perius quibus anno
luperius, cum hinc
nico penitus com-
Imp. anno dicitur
mo annofubli lina
necessario relin-
stentiam, fulminem,
infuportare ut, luit
anno Iustiniani
una piqua ante reg-
er. Ita, cum ex an-
annus Domini qui
(ut dictum est)
ent, hoc Domini
Tolana Synodo
nibus affirmatur,
æque legitur. Sed
electionem ex meo
quod quibus anno
acta ponitur notat
quibus electionem
tus eadem nota
tor (qui est pre-
dixit.
Hi igitur locis
restruere aliquid
requisitum Amal-
ricum: tamen po-
pocis Amalrici
regni hoc eodem
Iustiniani, qui hoc
quibus anno dicitur
Amalricum Theo-
habeti Obodono
des, ut Iustiniani
letas, ut Iustiniani
Iustiniani syno-
hæc pie plane fig-
se vident Amal-
ricum.
Sed & quod die
pantiam ab iplo
hæc ipsa de qua est
constat intellexit
dicto: Reges habita-
si anno quibus
hoc anno, tamen n-
nis successores ce-
leo in ipsa Synodo
puto. Hæc quidem
que homin tempor-
admirantibus com-
di & benignitate T
Annal. Ecl. I. 107.